

Stále nové přikázání

Reflexe nad první encyklikou papeže Benedikta XVI., od biskupa Javiera Echevarrie, Preláta Opus Dei.

06.04.2006

„Deus caritas est.“ Tato slova z Listu sv. Jana, „Bůh je láska,“ použil papež Benedikt XVI. jako titul své první encykliky.

Slovo „láska“ prodělalo určitou „inflaci.“ Snad je používáme příliš často, někdy je vztahujeme na přechodné sentimenty, nebo

dokonce, jak podtrhuje papež, na manifestace sobectví.

Nicméně, slovo „charita“ možná prošlo opačným procesem, a to sémantické restrikce. Snad je používáme příliš zřídka, jen pro specifické aktivity, vykonávané specifickými osobami ve specifických případech.

Ale charita by neměla být něčím výjimečným, spíše by měla být součástí křesťanské identity každého člověka: „Tak všichni lidé poznají, že jste mými učedníky; že milujete jeden druhého,“ řekl náš Pán. Pohané rozeznávali křesťany podle této známky: „Podívejte, jak se milují,“ vysvětlovali.

Vyjadřovat lásku

Křesťanská láska je morální dispozice, která je vyjadřována širokou paletou skutků. Charita znamená sloužit, chápat, naslouchat,

usmívat se, doprovázet, opravovat, povzbuzovat, prosit o odpuštění a odpouštět, dávat a přijímat.

Charita se šíří jakoby v soustředných kruzích: od osobních vztahů jednotlivce po celou společnost.

Počátkem rodiny je láska manželů, která vytváří prostředí, ve kterém je plozen život, domov, který láskyplně vítá novou bytost a který pečuje o její dospívání jako osoby.

Svět práce je charitou obohacován. Vykonávat svoji profesi v souladu s přikázáním evangelia znamená vykonávat ji s láskou, s touhou sloužit, vkládat do ní své srdce, myslet na druhé. Posvěcovat svoji práci znamená proměnit ji ve vyjádření lásky k Bohu a ke všem mužům a ženám, prosytit ji spravedlností a charitou.

Krajina církve je vyzdobena mnoha místy plnými světla, kde se křesťané

snaží tiše pracovat a sloužit z lásky. Stačí se zamyslet nad Afrikou, kontinentem, který ze všech nejvíce potřebuje podporu každého z nás. Tady církev manifestuje svoji lásku, rovněž „církevní akt“, slovy Benedikta XVI., jako podstatnou část svého poslání. Charita nás pobízí, abychom byli velkodušní, abychom nezůstali indiferentními tváří v tvář potřebám druhých.

‘Láska je božská‘

Svatý Otec shrnuje rozpínavý proces charity: „Láska je ‘božská‘, protože pochází od Boha a sjednocuje nás s Bohem; tímto jednotícím procesem z nás vytváří ‘my‘, které překonává naše rozdělení a činí nás jedním, dokud nakonec nebude Bůh ‘všechno ve všem’ (1. Kor. 15, 28)“ (č. 18). Zde nacházíme vysvětlení věčného mládí církve.

Charita je také klíčem k „nové evangelizaci“. Poslání šířit

evangelium zahrnuje pomoc mnoha lidem, aby zažili křesťanskou charitu, otevřít jejich intelektu světlu víry pomocí jazyka lásky, univerzálního jazyka, kterému rozumíme všichni. Protože víra, jak píše sv. Pavel, působí skrze lásku.

Jak tak jasně řekl sv. Josemaría: „Základní apoštolát, který my křesťané musíme vykonávat ve světě, nejlepší svědectví naší víry, je pomáhat pěstovat uvnitř církve atmosféru autentické lásky.“

Kristus během Poslední večeře nazval své přikázání lásky „novým“: „Nové přikázání vám dávám, abyste milovali jeden druhého, jak jsem já miloval vás.“ Bylo nové tehdy a je nové stále, pro každého, i o dva tisíce let později. Když čteme a rozjímáme novou encykliku se zdravou zvědavostí někoho, kdo ví, že v ní objeví něco nového, s široce otevřeným rozumem a srdcem,

odhalíme trvalou novost tohoto
úžasného zjevení: Bůh je láska,
kterou touží předat všem mužům a
ženám.

Tak bude naplněno přání Benedikta
XVI., aby nás jeho encyklika „osvítla
a pomohla našemu křesťanskému
životu.“

Biskup Javier Echevarría / Our
Sunday Visitor

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/stale-
nove-prikazani/](https://opusdei.org/cs-cz/article/stale-nove-prikazani/) (22.02.2026)